OCTAVIAN DOCLIN

În ap`rarea lui Esau

Pe fa\a v`zut` a textului (biblic) citim: „Odat`, pe când fierbea Iacov o ciorb`, Esau s-a întors de la câmp, rupt de oboseal`. ]i Esau i-a zis lui Iacov «D`-mi, te rog, s` m`nânc din ciorba aceasta ro]iatic`, fiindc` sunt rupt de oboseal`». Pentru aceea s-a dat lui Esau numele Edom (adic` ro]). Iacov a zis: «Vinde-mi azi dreptul t`u de întâi n`scut!» Esau a r`spuns: «Iat`-m`, sunt pe moarte; la ce-mi sluje]te dreptul acesta de întâi n`scut?»]i Iacov a zis: «Jur`-mi întâi.» Esau i-a jurat, ]i astfel ]i-a vândut dreptul de întâi n`scut lui Iacov.” (**Geneza**, 25:29)
Pe fa\a nev`zut` a textului (poetic) se relateaz`: „La început a fost Cuvântul.” Prinzându-se de prima liter`, a ie]it în lumin` Poetul. De bun` voie, Cuvântul a cedat dreptul s`u de întâi n`scut Poetului. Ce a f`cut Poetul cu acest drept primit în dar de la Cuvânt? Aceasta este întrebarea. Noi am încercat un r`spuns.

In defence of Esau

On the seen side of the text – of the Holy Text – we can read: “Once when Jacob was cooking a stew, Esau came in from the field, and he was famished. And Esau said to Jacob: «Let me eat some of this red stuff, for I am famished». (Therefore he was called Edom). And Jacob said: «First sell me your birthright». Esau said: «I am about to die; of what use is this birthright to me?» Jacob said: «Swear to me first». So Esau swore to him, and he sold his birthright to Jacob.” (*Genesis*, 25.29)
On the unseen side of the text – the poetic text – they say: “In the beginning was the Word”. Catching himself to the first letter the Poet came out in the light. On its own accord the Word gave its birthright to the Poet. What did the Poet do with that right the Word had given to him for a gift? This is the question. We have attempted an answer.

În ap`rarea lui Esau

La început a fost Cuvîntul.
Lipit cu geana de prima liter`
a ie]it în lumin` Poetul.
Cu pleoape tremurînde privea prin gr`dina poemului.
Isvoare de lapte]i miere \î]neau din locuri umbroase.
P`s`ri de toate culorile cîntau prin copaci.
Prea obosit de multele viziuni ale Sale,
Cuvîntul ced` plictisit ]i sincer, dezinteresat ]i aproape b`trîn
dreptul de întîi n`scut.
Voi crea, singur, o alt` lume, î]i spuse
mul\umit Poetul,
în timp ce fr`mînta, fericit]i viclean,
una cîte una, în palmele lui,
literele.
La început a fost Cuvîntul –
Zîmbi, pref`cut, Poetul.

In defence of Esau

In the beginning was the Word.
His eyelash stuck on the first letter
The Poet came out in the light.
With trembling eyelid he’s looking over the poem’s garden.
Milk and honey springs were there arising from shady plots.
All coloured birds were singing in trees.
Too tired under its lots of Visions,
Uninterested in and almost old, the Word
Gave up its birthright, sick and sincere.
Alone, I’ll create another world
Said to himself the contented Poet,
While kneading one by one, happy and slyly,
The letters
Into his hands.
In the beginning was the Word –
Cantingly the Poet smiled.

Strigarea

Hei, heei
Ioane Pintea:
preot]i poet
vino spre mine încet
cum din Psalmii Cerului
cade un verset

Hei, heei
Ioane Pintea:
poet]i sacerdot
vino s`rac]i de tot
cum în vechime
ie]ind din cetate
Lot

Rug`ciune

Cade peste noi ninsoarea
vertical evlaviei,
împietri\i r`mînem, Doamne,
ca în fa\a sabiei.

Cade peste noi ninsoarea
har din harul harului,
firea biruit`, Doamne,
pune-o miz` zarului.

Cade peste noi ninsoarea

stele nasc]i stele pier,
las`-ne ninsoarea, Doamne,
întuneric e în cer.

Mosorul cu a\`
(privind o fotografie)

Tat`l meu t`ind cu din\ii
a\a de pe mosor
Tat`l lui
împreun` cu care a umblat de mîn`
pe p`mînt toat` via\a
precum un alt Enoh
ridicîndu-l sus sus
de subsuori

]i deodat` nu s-a mai v`zut.

The spool
(looking at a photograph)

My father cutting with his teeth
The thread out of the spool.
His father
Who he used to walk together
Hand in hand on the earth
As another Enoch
Carrying him up and up
Under his arm

And suddenly they couldn’t see him.